

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-016

Appellant is op 8 april 2024 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 46340, op de klacht van de aanklager.

Datum uitspraak: 29 maart 2024
Wedstrijd: Alkemade H1 -AZ&PC De Futen H1, H2, gespeeld op 21 maart 2024
Overweging: Vast is komen te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: intimidatie door woord en gebaar of aantasting fysieke integriteit official.
Uitspraak: Met ingang van 29 maart 2024 onvoorwaardelijk niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor de beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen en 4 wedstrijden voorwaardelijk gedurende een proeftijd van 1 jaar.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de appellant behandeld op 29 april 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vice voorzitter, mr. J. Anema, secretaris en mr. D. Schwartz, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van de appellant met getuigenverklaringen van medespelers en tegenstander. De Commissie van Beroep heeft scheidsrechter P. nog telefonisch gehoord naar aanleiding van het beroepschrift van appellant. Ter zitting is de aanklager verschenen.
3. In zijn beroepschrift heeft appellant verklaard dat de kern van zijn verweer is gelegen in de intimidatie van de scheidsrechter die hem ten onrechte zou worden verweten. Appellant verklaart dat 40 seconden voor het einde van de wedstrijd bij hem de spreekwoordelijke emmer was overgelopen naar aanleiding van een ingreep van de scheidsrechter. Appellant geeft aan te hebben gemopperd, waarop de scheidsrechter hem waarschuwde en hem aangaf dat het de laatste waarschuwing was. Daarop heeft appellant zijn frustratie geuit door met vlakke hand op de doelpaal te slaan. De scheidsrechter heeft appellant daarop de rode kaart getoond, hetgeen appellant overigens terecht vond.
4. Vervolgens heeft appellant het bad verlaten, naar eigen zeggen heeft appellant daarna niets onoorbaars meer gedaan.
5. De scheidsrechter heeft de situatie zoals deze aan de rode kaart vooraf ging min of meer bevestigd. Daarna is appellant weggebeend van de zwemzaal, waarbij de scheidsrechter een stap naar achteren heeft gemaakt om appellant de doorgang te geven. Op het moment waarop appellant de scheidsrechter passeerde, heeft een medespeler appellant toegeroepen zich te gedragen, waarna appellant volgens de scheidsrechter heeft teruggeroepen dat 'hij de scheidsrechter anders voor zijn bek zou kunnen slaan'. Daarna heeft appellant bij het verlaten van de zwemzaal nog tegen de muur geslagen.
6. Anders dan een enkele medespeler, heeft geen getuige iets kunnen verklaren over hetgeen appellant tegen de scheidsrechter heeft geroepen. Dat is kennelijk niet gehoord. De scheidsrechter is echter heel stellig in zijn herinnering van de situatie en van de gemaakte opmerking. Hoewel de scheidsrechter aangeeft vanwege zijn fysieke hoedanigheid niet snel geïntimideerd te zijn, is hij wel zodanig aangetast in zijn integriteit door de wijze waarop de opeenvolgende feiten (het gemopper, de waarschuwing, de klap op de doelpaal, het wegbenen en de opmerking van appellant aangaande de scheidsrechter, het op de muur slaan bij het verlaten van de zwemzaal) zich hebben afgespeeld, dat hij het als heel onrechtvaardig zou ervaren als de versie van de appellant zou leiden tot vrijspraak.

4. De Commissie van Beroep oordeelt dat er geen sprake is geweest van een onbesuisd spel/onbeheerst spel (met het risico anderen te verwonden), zoals door de scheidsrechter is gerapporteerd. De klap op de doelpaal kan niet als zodanig worden gekenmerkt en ook overigens is niet gebleken van onbesuisd spel met het risico anderen te verwonden. Wel is komen vast te staan dat appellant door zijn gedrag, voorafgaande aan de UMV en daarna, zich onbeheerst heeft gemanifesteerd en dat de scheidsrechter zich daardoor in ernstige mate in zijn integriteit aangetast kon voelen. Een scheidsrechter moet zijn taken in goede orde kunnen verrichten en door de handelwijze van appellant is die orde verstoord. De Commissie van Beroep rekent het appellant aan dat hij, na zijn frustratie te hebben geuit door op de doelpaal te slaan, zich verstorend is blijven gedragen tot en met het moment dat hij de zwemzaal heeft verlaten. De Commissie van Beroep hecht meer waarde aan de verklaring van de scheidsrechter met betrekking tot de over hem gemaakte opmerking, dan aan de verklaring van een enkele medespeler. Daarmee is voor de Commissie van Beroep komen vast te staan dat appellant de integriteit van de scheidsrechter heeft geschonden. Met het slaan op de doelpaal, het wegbenen, de opmerking over de scheidsrechter en het slaan op de wand bij het verlaten van de zwemzaal, is sprake van een reeks gedragingen waarmee appellant de integriteit van de scheidsrechter heeft geschonden en die als intimiderend zou kunnen zijn ervaren voor een scheidsrechter. Het is voor de Commissie van Beroep ontoelaatbaar dat een speler op deze wijze uiting geeft aan zijn ongenoegen over scheidsrechterlijke beslissingen.
5. De Commissie van Beroep is van mening dat de door de Tuchtcommissie opgelegde straf van 4 wedstrijden onvoorwaardelijke ontzegging en 4 wedstrijden voorwaardelijke ontzegging passend is, gegeven de situatie.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

1. De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 19 april 2024.
2. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot het betalen van een bijdrage van € 82,25 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging van appellant een factuur zal ontvangen.

.

Nieuwegein, 13 mei 2024

mr. F.W Drost, voorzitter
mr. J. Anema, secretaris
mr. D. Schwartz, lid